

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم
بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Resistance Memories

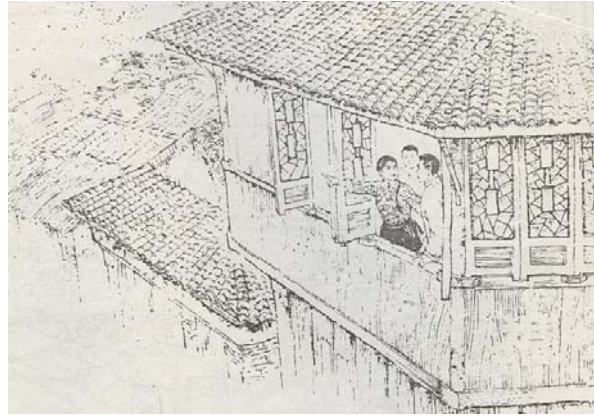
خاطره هائی از مقاومت

ژباړه: فرهاد ویاړ

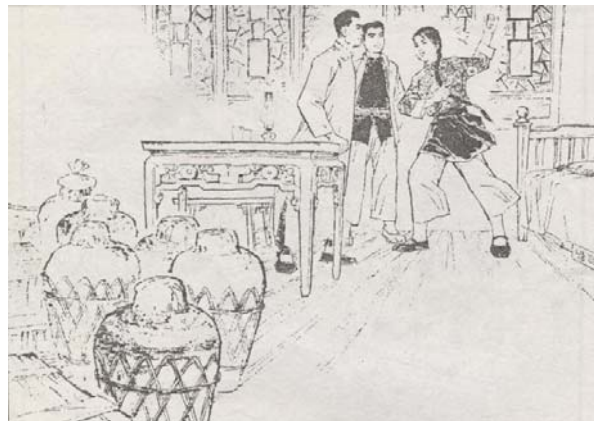
۰۵ جولای ۲۰۱۳

د یانګ تسه له سیند څخه تیریدل

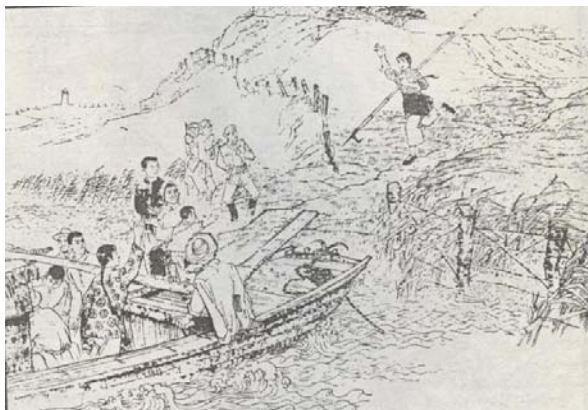
(۴)

یوه ورځ سهار، چه بینګ په بیره پلورنځي ته راځي او چانګ ته خبر ورکوي: «هنوکین - بیانو نوي مقررات وضعه کړي دي چې له دې وروسته هر څوک چې د سیند په شمال کې ژوند کوي، خو د کار سیمه یې په سویل کې ده، که څه له ځان سره ونلري کولای شي د سیند له لارې خپل کاله ته ستون شي؛ خو هغه څوک چې دې خوا ته ژوند کوي، له سیند څخه د تیریدني حق نلري.»

لومړنی پوښتنه چې د هغوي ذهن ته راځي، دا ده چې له دې مقرراتو سره څرنگه بايد نقشه د سيند بلي غاړې ته وليرې. درې واړه ملگري په دې اړه فکر کوي. له څو شيبو وروسته، د چه بينگ مغزو ته يو فکر راځي. درې واړه پريکړه کوي چې دا فکر پلي کړي.

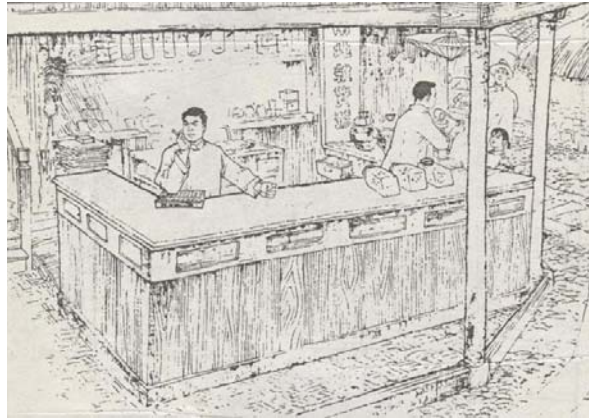
د هماغه ورځ له غرمې وروسته هغو مسافريو چې غوښتل د سيند بلي غاړې ته لاړ شي، له دقيقې تلاشې او گروپونې وروسته په جاله کې سپرېدل؛ خو جالوانه لا نه ده راغلي. هټوکين - پياڼو د بندر تر څنگ ودرېدلي او انديمن دى، له ځان سره وايي: «آه، دا لعنتی چيری ورکه شوی ده؟» په دې وخت کې چه بينگ په منډه منډه په داسې حال کې چې ساه يې سوزيده او د جالې راشپيل يې پر اوږه و، رارسيرې او چيغه وهي: «دا دى راغلمه، راغلمه!»

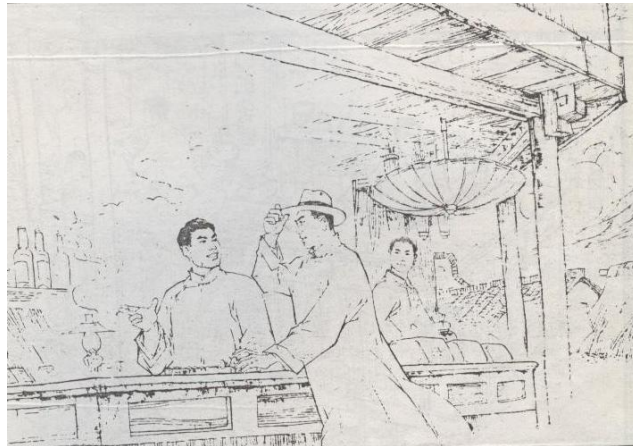
چه بينگ جاله ته دانگي او بې له ځنډه په ټول توان سره راشپيل وهي، جاله حرکت کوي.

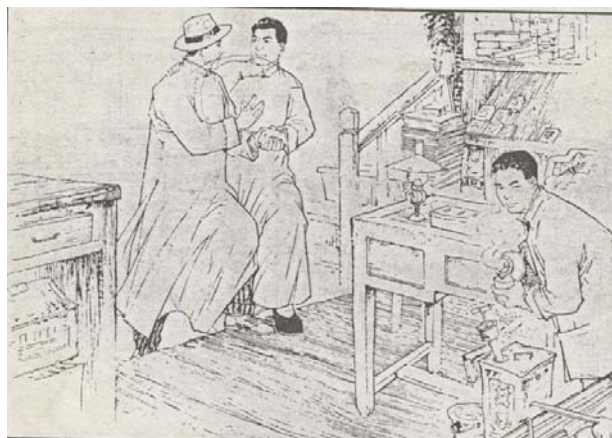
هغه راشیپل په دواړو لاسونو کلک نیسي، حُکه چې په کې نقشه پټه ایښودلی شوی ده. موسکا یې پر شونډو خپرېږي او جاله اصلي لورې ته بیایي.

څو ورځې وروسته دښمن احساسوي چې د هرې ورځ په تیریدو یې موقعیت خرابیږي. نو تصمیم نیسي چې هغه یوازینی جاله چې په تگ راتگ کې ده، ودروي. چانگ تل له ځان سره فکر کوي: «که ونشو کرای د پټو پوځي تاسیساتو نقشه لاس ته راوړو، څه باید وکړو. څنگه باید اړین اطلاعات چې ملگري ورته دومره سترگې په لاره دي، هغوي ته ولیږو....»

چانگ په دې فکرونو کې بوب دی چې یوځل د دنگي ونې سرې له خولې او چپن سره راننځي او د هغه د فکرونو لری غوڅوي. چانگ، خپله شاوخوا گوري، کله چې ډاډمن کیږي چې څوک نشته، په ورو آواز چې په کې خوشالي څپه وهي پوښتنه کوي: «د قراگه قوماندانه! ته ما نه پیژنی؟»

چانگ د هغه لاس په مینې کلک نیسي او په حیرانتیا ورته وايي: «گرانه لي! دا ته يي!» کله چې چانگ د ولس د آزادي بڅبونکي پوځ د قرارگاه قوماندان و، لي د هغه رابط مامور و. خو اوس دا پخوانی همجنګيال، په خپله د يانگ تسه سيند څخه د تيريدلو لپاره د پيژندنې د يوې ډلې د مرکز افسر و.